

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi liikevaihtoverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että telepalvelujen myynti säädettäisiin pysyvästi liikevaihtoverolliseksi. Verovelvollisia olisivat posti- ja telelaitos sekä ne teletoininnan harjoittajat, joille on myönnetty lupa teletoininnan harjoittamiseen. Datasiirtopalveluja myyvät yritykset olisivat kuitenkin aina verovelvollisia.

Esityksessä ehdotetaan myös, että pienlentokoneet säädettäisiin liikevaihtoverottomiksi. Liikevaihtoverovelvollisille maksettavien huojennuspalautusten markkamääriä ehdotetaan myös korotettavaksi.

Esitys liittyy valtion tulo- ja menoarvioesitykseen vuodelle 1988. Laki on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988.

YLEISPERUSTELUT

1. Telepalvelut

1.1. Nykyinen tilanne

Vuodesta 1984 lähtien posti- ja telelaitoksen sekä toimiluvan varaisten puhelinlaitosten harjoittamasta telepalvelusta on ollut suoritettava liikevaihtoveroa. Telepalvelujen liikevaihtoverotusta koskeva laki liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta (1025/83) tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1984. Lain voimassaoloaikaa jatkettiin 28 päivänä joulukuuta 1984 annetulla lailla (969/84) vuodeksi 1985 ja 22 päivänä marraskuuta 1985 annetulla lailla (879/85) vuodeksi 1986. Veron piiriin kuuluvaksi säädettiin 11 päivänä heinäkuuta 1986 annetulla lailla (549/86) myös muidenkin yritysten kuin mainittujen laitosten harjoittama datasiirtopalvelu. Laitosten voimassaoloaikaa jatkettiin 19 päivänä joulukuuta 1986 annetulla lailla (962/86) vuodeksi 1987. Mainittujen liikevaihtoverovelvollisten on suoritettava veroa myös erilaisten telelaitteiden ja muiden tavaroiden myynnistä ja vuokraamisesta sekä korjaus-, asentamis- ja muista sellaisista

työsuorituksista samalla tavalla kuin muidenkin liikevaihtoverollista toimintaa harjoittavien yritysten.

Liikevaihtoverojärjestelmämme mukaisesti verovelvolliset lisäävät veron määrän maksuihinsa ja perivät sen kuluttajilta sekä tilittävät sen edelleen valtiolle.

Verovelvollisuus on voimassa olevassa laissa rajattu muiden kuin datasiirtopalveluja myyvien yritysten osalta telelaitoksiin. Telelaitoksiksi on määritelty posti- ja telelaitos sekä ne teletoininnan harjoittajat, joille on myönnetty toimilupa.

Telepalvelutoiminnan harjoittajan verolliseen myyntiin luetaan tavarain myynnistä ja vuokrauksesta saadut tulot sekä tulot sellaisista valmistus- ja asennustyösuorituksista, jotka jo vanhastaan ovat liikevaihtoverotuksen kohteena. Tämän lisäksi verolliseen myyntiin luetaan teleliikenteen hoidosta kannetut maksut ja muut korvaukset. Alalla käytettävien hinnoittelujärjestelmien monitahoisuudesta johtuu, että myös erilaiset varsinaisen telepalvelumaksun ohella palvelun käyttäjältä perityt maksut, joissa asiallisesti on kysymys telepalvelusuorituksen myynnistä, ovat verotuk-

sen kohteena. Tällöin on kysymys esimerkiksi niin sanotusta perusmaksusta tai erilaisista asennus- ja huoltokorvauksista taikka maksusta, joka kannetaan puhelinluetteloon otetuista ylimääräisistä tiedoista. Liikevaihtoverotus ei kuitenkaan koske mainontaa. Veroa ei myöskään suoriteta pääomansijoituksen luonteisista osake- tai osuusmaksuista tai vastaavista kertaluontoisista eristä, jotka oikeuttavat liittymän saamiseen.

Veron kertautumisen estämiseksi ja siihen liittyvistä neutraliteettisistä telepalvelutoiminnan harjoittajille myönnetään ostovähennysoikeus paitsi myyntitarkoitusta varten hankituista tavaroista myös tätä tarkoitusta varten hankituista telepalveluista. Viimeksi mainituilla tarkoitetaan lähinnä posti- ja telelaitoksen kaukopuheluista veloittamia eriä. Toiselta verovelvolliselta hankittu tavara tulee myyntitarkoitukseen ja oikeuttaa ostovähennyksen tekemiseen ensinnäkin silloin, kun se tulee liiketoiminnan muodossa myytäväksi tai vuokrattavaksi joko sellaisenaan tahi muuhun tavaraan sisältyvänä taikka välittömästi ensikäytössä kulutettavaksi myytävän tai vuokrattavan tavaran valmistuksessa tai liikevaihtoverollisissa työsuorituksissa. Sellainen telepääteläite tai muu vastaava tavara, joka tulee luovutettavaksi teleasiakkaan hallintaan samalla tavoin, kuin jos se olisi myyty tai vuokrattu hänelle liikevaihtoverolaisissa tarkoitettulla tavalla, oikeuttaa ostovähennyksen tekemiseen myös siinä tapauksessa, että luovutuksesta ei peritä maksua vuokran vaan liikevaihtoveron alaisen teleliikennemaksun nimellä.

Telepalvelujen liikevaihtoverotuksen ulkopuolelle on voimassa olevassa laissa rajattu yleisradio-toiminnan harjoittaminen ja yleisradio-ohjelman siirto. Verotuksen ulkopuolelle jäävät myös radiolaitteiden käyttölupa ja tarkastusmaksut, koska niiden osalta ei ole kysymys telepalvelun harjoittamisesta eikä tavaran myynnistä. Korkeimman hallinto-oikeuden 19 päivänä joulukuuta 1986 antaman päätöksen (taltio 5413) mukaan posti- ja telelaitoksen hoitama ohjelmansiirto ulkomailta Suomeen, kotimainen ohjelmansiirto yleisradioyhtiön yksiköstä toiseen sekä paikallisradioyhtiöiden ohjelmansiirrot ovat sellaisia liikevaihtoverolain 1 a §:ssä tarkoitettuja yleisradio-ohjelman siirtoja, joita ei pidetä telepalvelun myyntinä. Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen mukaan posti- ja telelaitoksen hoitamasta televisiolähetysten värijärjestelmän vaihdosta ei ole myöskään suoritettava liikevaihtoveroa, jos värijärjestelmä vaihdetaan ohjelmansiirtopalvelun yhteydessä. Korkeimman hallinto-

oikeuden päätös huomioon ottaen yleisradio-ohjelman siirto jää voimassa olevan lain mukaan liikevaihtoverotuksen ulkopuolelle myös silloin, kun ohjelmansiirron hoitaa muu kuin yleisradio-toiminnan harjoittaja.

1.2. Ehdotetut muutokset

Tulo- ja menoarvioesityksen tasapainottamiseksi hallitus ehdottaa, että telepalvelujen myynti säädettäisiin pysyvästi liikevaihtoverolliseksi.

Eduskunta on teletoimintaa koskevia hallituksen esityksiä käsitellessään kiinnittänyt huomiota siihen, että teleliikenteen kehittyessä saattaa ilmetä muitakin neutraliteettihäiriöitä kuin vuoden 1986 lainmuutoksella paikattu datasiirtopalvelun verottomuus muun kuin varsinaisen teletoiminnan harjoittajan kohdalla. Eduskunta on tämän vuoksi edellyttänyt hallituksen ryhtyvän jatkossa neutraliteettiongelmien ehkäisemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin, jolloin on myös selvítettävä lainsäädännön muuttamismahdollisuudet siihen suuntaan, että kaikki liiketoiminnan muodossa harjoitettu teletoiminta olisi liikevaihtoverollista sen harjoittajasta riippumatta.

Teletoimintaa koskevat käsitteet ovat nyt täsmennyksessä, kun teletoiminnasta on 20 päivänä helmikuuta 1987 annettu teletoimintalaki (183/87), joka tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 1987. Teletoimintalaissa on määritelty teletoiminta, televerkko, yleinen teletoiminta, telelaitos, telepääteläite ja televiestintä. Teletoimintalain 2 §:n 4 kohdan mukaan telelaitoksella tarkoitetaan posti- ja telelaitosta sekä sellaista muuta yleisen teletoiminnan harjoittajaa, jonka velvollisuutena on hoitaa toimialueellaan teletoimintaa osana valtakunnan yleistä televerkkoa. Teletoimintalain 4 §:n mukaan yleistä teletoimintaa harjoittavat posti- ja telelaitos sekä sellaiset suomalaiset yhteisöt, joille valtioneuvosto on myöntänyt siihen toimiluvan. Liikenneministeriö voi lain 5 §:n mukaan myöntää Suomen kansalaiselle taikka suomalaiselle yhteisölle, laitokselle tai säätiölle luvan muun kuin yleisen teletoiminnan harjoittamiseen erillisverkossa. Lain 6 §:n mukaan Oy Yleisradio Ab ei kuitenkaan tarvitse toimilupaa kotimaiselle ohjelmansiirtoverkolleen. Toimilupaa ei tarvita myöskään yksinomaan ohjelmien lähetys- ja jakelutoimintaan tarkoitettujen paikallisten verkkojen rakentamiseen ja ylläpitoon.

Liikevaihtoverolain verovelvollisuutta koskevat säännökset olisi muutettava yhdenmukaisiksi te-

letoimintalain käsitteiden kanssa. Posti- ja telelaitosta sekä toimiluvan saaneita teletoiminnan harjoittajia ei siten voida enää määritellä telelaitoksiksi. Verovelvollisuus ehdotetaan rajattavaksi siten, että verovelvollisia olisivat posti- ja telelaitos sekä ne teletoiminnan harjoittajat, joille on myönnetty teletoimintalaissa tarkoitettu lupa. Verovelvollisia olisivat myös ne teletoiminnan harjoittajat, joilla on ennen teletoimintalain voimaantuloa annettu, edelleen voimassa oleva toimilupa. Datasiirtopalveluja myyvät yritykset olisivat aina verovelvollisia.

Yleisradiolähetystoiminnan harjoittaminen jäisi edelleen liikevaihtoverollisuuden ulkopuolelle. Siltä osin kuin yleisradio-ohjelman siirrosta tai muusta ohjelmansiirrosta huolehtii telepalvelutoiminnan harjoittaja, ohjelmansiirron tulisi olla liikevaihtoverollista. Tämän vuoksi ehdotetaan, että liikevaihtoverolain 1 a §:n sanamuotoa muutettaisiin siten, että laista poistettaisiin yleisradio-ohjelman siirtoa koskeva maininta. Tämä merkitsee verovelvollisuuden laajentumista telepalvelutoiminnastaan verovelvollisten ohjelmansiirtopalveluun.

2. Pienlentokoneet

2.1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Nykyisen liikevaihtoverolain tullessa voimaan olivat kaikki ilma-alukset verottomia tavaroita. Lakia muutettiin 25 päivänä marraskuuta 1977 annetulla lailla (841/77) siten, ettei verottomuus koske moottorilentokoneita, joiden suurin sallittu lentopaino on enintään 1 600 kiloa. Lainmuutosta perusteltiin sillä, että huvi- tai urheilukäyttöön hankittujen, pääasiallisesti maahan tuotavien lentokoneiden verottomuutta ei voida pitää asianmukaisena. Verottomiksi jäivät edelleen lähinnä suuret ilma-alukset, joita käytetään kansainvälisessä liikenteessä.

Suomessa on tällä hetkellä noin 600 moottorilla varustettua lentokonetta ja helikopteria, joista noin 350 on alle 1 600 kiloista pienlentokonetta. Pienlentokoneita käytetään lentokoulutuksessa, harrastustoiminnassa ja jonkin verran ansioilmailussa. Pienlentokoneiden hintojen nousu on ollut hyvin nopeaa, mikä on osaltaan vaikuttanut siihen, että Suomeen on viimeisen kymmenen vuoden aikana tuotu vain muutama uusi pienlentokone. Pienlentokoneiden keski-ikä on nyt noin 20 vuotta.

Yleisilmailun kehitys Suomessa on viimeisen kymmenen vuoden aikana selvästi hidastunut. Lentotoiminnan määrä on vuoden 1975 tasosta vähentynyt jopa 25 prosenttia. Lentokoulutus on myös vähentynyt ja voimassa olevien lupakirjojen määrä laskenut. Riittävän laajuinen yleisilmailu olisi kuitenkin myös yhteiskunnan kannalta tarpeellinen esimerkiksi metsäpalojen lentovalvon- nassa ja etsintälentojen suorittamisessa.

Yleisilmailun edistämiseksi ehdotetaan, että moottorilentokoneet, joiden suurin sallittu lentopaino on enintään 1 600 kiloa, säädettäisiin verottomiksi poistamalla niitä koskeva maininta liikevaihtoverolain 3 §:n 1 momentin e kohdasta. Pienlentokoneet säädettäisiin näin verottomiksi tavaroiksi, jolloin niiden myynti ja maahantuonti olisi verotonta. Verotonta olisi lain 3 §:n 3 momentin nojalla myös pienlentokoneisiin sekä niistä korjattavaksi irrotettuihin esineisiin kohdistuva muutos-, puhdistus-, korjaus-, kunnostamis- tai asentamistyö sekä työhön käytetyn ja työn yhteydessä lentokoneeseen asennetun tavarain luovutus.

3. Huojennuspalautuksen korottaminen

Pienyrittäjien liikevaihtoverotuksellisen aseman parantamiseksi lisättiin liikevaihtoverolakiin 30 päivänä joulukuuta 1965 annetulla lailla (735/65) huojennuspalautusta koskeva 55 b §. Lainkohdan mukaan verovelvolliselle luonnolliselle henkilölle voidaan jälkikäteen viranomaisaloitteisesti palauttaa veronhuojennuksena edellisen kalenterivuoden aikana suoritettut tiettyä määrää vähäisemmät verot kokonaan tai osittain. Nykyisin voimassa olevan säännöksen mukaan verovelvollisella luonnollisella henkilöllä on oikeus saada suorittamansa vero kokonaan takaisin, jos suoritettavaksi vahvistettujen verojen yhteismäärä vähennettynä palautettavaksi ehkä vahvistettujen verojen määrällä on kalenterivuodelta 2 000 markkaa. Jos näin lasketun veron määrä on yli 2 000 markkaa, mutta enintään 3 273 markkaa, verosta maksetaan takaisin määrä, joka saadaan, kun 3 333 markasta vähennetään laskettu vero ja näin saatu erotus kerrotaan luvulla 1,5. Huojennuspalautuksen merkityksen lisäämiseksi huojennuspalautuksen markkamäärät korotettiin edellä mainitulle tasolle tammikuussa 1987 annetulla lailla (6/87). Huojennuspalautuksen markkamäärien korottamisen jälkeen huojennuspalau-

tusta saavien verovelvollisten määrän arvioitiin nousevan 12 000 verovelvolliseen.

Huojennuspalautuksen merkityksen lisäämiseksi ehdotetaan, että huojennuspalautusten markkamääriä korotettaisiin. Liikevaihtovero ehdotetaan palautettavaksi verovelvolliselle luonnolliselle henkilölle, jos vahvistettujen verojen määrä kalenterivuodelta on enintään 3 000 markkaa. Vahvistetun veron määrän ollessa yli 3 000 markkaa, mutta enintään 4 940 markkaa, olisi palautus osittainen. Tarkoituksenmukaisuussyistä veroa ei ehdoteta palautettavaksi, jos palautus on 90 markkaa pienempi. Huojennuspalautuksen markkamäärien korottamisen jälkeen huojennuspalautusta saavien verovelvollisten lukumäärä lisääntyy noin 3 500:lla.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Telepalvelutoiminnan veron tuotoksi arvioidaan vuositasona noin 1 000 miljoonaa markkaa.

Pienlentokoneiden säätäminen liikevaihtoverottomiksi vähentää liikevaihtoveron tuottoa jossain määrin. Veron tuoton vähenemistä on kuitenkin vaikea arvioida, koska ei voida tietää, kuinka paljon pienlentokoneiden myynti ja maa-hantuonti lisääntyy, kun se muuttuu liikevaihtoverottomaksi.

Huojennuspalautuksen muutos ei vaikuttaisi liikevaihtoveron kertymään vielä vuonna 1988, koska huojennuspalautus suoritetaan tuolta vuodelta verovelvollisille vasta vuoden 1989 puolella. Kun huojennuspalautusta maksettaisiin edelleenkin vain luonnollisille henkilöille ja kun huojennuspalautuksen markkamäärä olisi 3 000 markkaa suurempien verojen osalta ehdotetulla tavalla pienempi kuin 3 000 markkaa, olisi huojennuspalautusten liikevaihtoveron tuottoa pienentävä yhteismäärä muutoksen jälkeen noin 10 miljoonaa markkaa vuodessa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Liikevaihtoverotuksen soveltamisalaa koskeva pääsääntö sisältyy lain 1 §:ään. Koska tämä lainkohta koskee vain tavaroita, se muutettaisiin vastaamaan myös telepalvelutoiminnan verottamista. Sitten 1 momentissa säädettäisiin verolliseksi telepalvelun myynti, joka tapahtuu liiketoiminnan muodossa ja 4 momentissa verottomaksi telepalvelun myynti ulkomaille. Verottomasta telepalvelusta on kysymys silloin, kun posti- ja telelaitos saa ulkomailta korvauksia verkkonsa käyttämisestä.

1 a §. Pykälässä määriteltäisiin telepalvelun myynnin käsite. Verollista telepalvelun myyntiä olisi siten televerkkojen kautta tapahtuva teletointa, kuten puhelin, teleksi, teleteksti, teletkopointi ja datasiirto, kun sitä harjoittaa 6 §:ssä mainittu verovelvollinen. Telepalvelun myyntiin kuuluisi myös sen yhteydessä käytettävän tavarantoimittaminen. Telepalvelun verotusarvon tarkempi sisältö ilmenisi 17 a §:stä.

Lain soveltamisalan ulkopuolelle rajattaisiin yleisradiolähetystoiminnan harjoittaminen.

3 §. Pykälän e-kohdasta poistettaisiin pienlentokoneita koskeva maininta, jolloin kaikki ilma-alukset olisivat verottomia tavaroita.

6 §. Verovelvollisia olisivat posti- ja telelaitos sekä ne teletoinnin harjoittajat, joille valtioneuvosto tai liikenneministeriö on myöntänyt teletointalaisissa tarkoitettua luvaa. Liikenneministeriön luvan nojalla erillisverkossa harjoitettu teletointa ei tapahtune liiketoiminnan muodossa, minkä vuoksi verovelvollisuus koskisi lähinnä niitä teletoinnin harjoittajia, joille valtioneuvosto on myöntänyt toimiluvan. Erillisverkossa harjoitettu teletointa on kuitenkin tarkoituksenmukaista sisällyttää liikevaihtoverotuksen piiriin tässä vaiheessa, kun teletointia koskeva lupamenettely on vasta selkiytymässä. Verovelvollisia olisivat myös ne toimilupalaitokset, joiden toimilupa on teletointalain 35 §:n mukaan edelleen voimassa toimiluvassa mainitun määräajan. Datasiirtopalveluja myyvät yritykset olisivat aina verovelvollisia.

Posti- ja telelaitos säädettäisiin verovelvolliseksi myös telepäätelaitteiden myynnin ja vuokrauksen sekä tärkeimpien telealan työsuoritusten osalta. Alueellisten puhelinlaitosten osalta tämä tapahtuisi poistamalla niitä koskeva tavaravero- ja asennus- ja muiden työsuoritusten verovaussäännös liikevaihtoveroasetuksesta.

9 §. Koska posti- ja telelaitoksen verovelvollisuusasema säädettäisiin 6 §:ssä, muutettaisiin 9 §:n 1 momentin sanamuoto vastaamaan sitä.

Postipankista on tarkoitus muodostaa vuoden 1988 alussa pankkitoimintaa harjoittava osakeyhtiö. Postipankki ei siten enää olisi valtion laitos, minkä vuoksi pykälästä olisi poistettava Postipankkia koskeva maininta.

13 §. Lain 13 §, jossa säädetään, että veroa on suoritettava tavaravero myynnistä, muutettaisiin vastaamaan lain soveltamisalan laajentamista lisäämällä siihen säännös, että veroa on suoritettava myös telepalvelun myynnistä.

14 a §. Lain 14 §:ään sisältyvää myyntitarkoituskäsitteen määritelmää ei esitetä muutettavaksi. Verollisiksi säädettävien palvelusten ostajille ei myönnettäisi vähennysoikeutta. Niin ikään palvelusten tuottajille ei myönnettäisi investointitavaroiden vähennysoikeutta.

Telepalvelutoiminnan harjoittajien hankkimien tavaroiden ja verollisten palvelusuoritusten osalta rajoitettaisiin kuitenkin veron kertaantumista. Tämä tapahtuisi ensinnäkin siten, että telepalvelutoiminnan harjoittajan katsottaisiin tässä toiminnassa hankkivan tavaravero tai telepalvelun käytettäväksi myyntitarkoitukseen, jos tavara tai palvelusuoritus tulee telepalvelutoiminnan yhteydessä luovutettavaksi asiakkaalle sellaisenaan tai välittömästi kulutettavaksi palvelusuorituksen tekemisen yhteydessä. Myyntitarkoitukseen hankittuna tavarana pidettäisiin esimerkiksi telepalvelutoiminnan harjoittajan verollisena hankkimia ja palvelutoiminnassaan asiakkaalle luovuttamia puhelimia ja puhelinluetteloita. Myös puhelinlaitosten posti- ja telelaitokselta hankkimat kaukopuhelut tulisivat puhelinlaitoksille myyntitarkoitukseen.

Edellä mainitun lisäksi verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajilla olisi normaali liikevaihtoverojärjestelmämme mukainen vähennysoikeus. Kun telepalvelun harjoittaja telepalvelun yhteydessä tai muutoin harjoittaa voimassa olevan liikevaihtoverolain mukaan verollista tavaravero myyntiä, olisivat sen tavaravero vähennyskelpoisia, jos tavarat liikevaihtoverolain 14 §:n mukaisesti tulevat myyntitarkoitukseen käytettäväksi eli liiketoiminnan muodossa myytäväksi tai vuokrat-

tavaksi joko sellaisenaan tai muuhun tavararaan sisältyvänä taikka välittömästi ensikäytössä kulutettavaksi myytävän tai vuokrattavan tavaravero valmiste- tai liikevaihtoverolain 1 §:n 3 momentissa mainituissa työsuorituksissa.

17 §. Myynnin verotusarvon määräytymistä koskevat säännökset sisältyvät liikevaihtoverolain 17 §:ään. Pykälän 1 momentin mukaan myynnin verotusarvoa laskettaessa sen perusteena pidetään tavaravero myyntihintaa, vuokramaksua ja työsuorituksen korvausta veroa vastaava lisä mukaan luettuna. Pykälän 2 momentin mukaan verovelvollinen saa myynnin verotusarvoa laskettaessa vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun tavaravero ostohinnan. Vastaavat säännökset telepalvelutoiminnan osalta sisällytettäisiin tähän pykälään.

17 a §. Pykälässä määritellään ja luetellaan esimerkinomaisesti niitä maksuja, joita pidetään telepalvelun myyntihintana. Telepalvelun myynnistä saaduiksi korvauksiksi katsottaisiin periaatteessa kaikki telepalvelutoiminnan harjoittajan telepalvelun yhteydessä asiakkailtaan perimät maksut ja korvaukset. Tällaisia olisivat varsinaisten liikenne- ja perusmaksujen lisäksi erilaiset huolto- ja kytkentämaksut, veloitus puhelinluetteloiden ylimääräisistä riveistä ja muut sellaiset maksut. Maksuja voitaisiin oikaista muun muassa silloin, kun kysymyksessä on liikevaihtoverolain 19 §:ssä säädetty oikaaisu- tai luotto- tai tappio. Jos puhelinlaitos sopimuksen perusteella maksaa toiselle laitokselle kaukopuhelunmaksujen perintäpalkkioita, kysymyksessä olisi sellainen kuluerä, jota ei voi vähentää myynnin verotusarvoa laskettaessa.

Telelaitokset saavat puhelin- ja muissa sellaisissa luetteloissa julkaisemisesta mainoksista tuloja. Kysymyksessä eivät olisi telepalvelun myynnistä vaan mainostoiminnasta saadut korvaukset. Ne jäisivät siten verotuksen ulkopuolelle. Kuluttaja voi hankkia uuden puhelinliittymän osakkaana, osuuskunnan jäsenenä tai taloudellisen yhdistyksen osuustodistuksena. Vastaavalla tavalla kuin elinkeinotulon verotuksessa liikevaihtovero ei myöskään koskisi tällaisia pääomansijoituksena suoritettavia eriä. Tämän vuoksi säädettäisiin myös, etteivät telepalvelusta kannettavia korvauksia olisi osake- tai osuuspääomana saadut maksut eikä niihin verrattavat pääomanluonteiset liittymismaksut.

21 §. Pykälä sisältää säännökset veron laskemisesta. Myös telepalvelutoiminnan harjoittaja suorittaisi veron niiden laskutus- tai muiden veloi-

tusmäärien perusteella, joilla se on ostajaa tai asiakasta kuukauden aikana veloittanut.

22 §. Lain 22 §:n 1 momentissa on säännös ostojen vähentämisajankohdasta myynnin verotusarvoa laskettaessa. Lainkohdan mukaan vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitusta tavarasta veloitettu. Sama periaate koskisi myös verollisen telepalvelun ostohinnan vähentämisajankohtaa. Siten esimerkiksi puhelinlaitos saisi vähentää kaukopuhelumaksun siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana posti- ja telelaitos on sen veloittanut.

55 b §. Pykälään tehtäisiin huojennuspalautuksen korottamisen edellyttämät markkamäärien muutokset.

2. Voimaantulo

Laki on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988.

3. Säättämisjärjestys

Lakiehdotus olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaisessa yhtä vuotta pidemmältä ajalta kannettavaa veroa koskevassa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

liikevaihtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain (532/63) 1 §:n 1 ja 4 momentti, 3 §:n 1 momentin e kohta, 6 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentin a kohta, 17 §:n 1 ja 2 momentti, 21 §:n 1 momentin a kohta, 22 §:n 1 momentti ja 55 b §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentin e kohta 25 päivänä marraskuuta 1977 annetussa laissa (841/77), 9 §:n 1 momentti 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1064/74) sekä 13 §:n 1 momentin a kohta, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1 momentin a kohta ja 22 §:n 1 momentti 9 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (608/76), 17 §:n 1 momentti 8 päivänä kesäkuuta 1979 annetussa laissa (523/79) ja 55 b § 16 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (6/87), sekä

lisätään lakiin uusi 1 a, 14 a ja 17 a § seuraavasti:

1 §

Valtiolle on suoritettava liikevaihtoveroa tavaran ja telepalvelun myynnistä, joka tapahtuu liiketoiminnan muodossa, sekä tavaran maahan-tuonnista sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tavaran myynnistä ulkomaille ei suoriteta ve-roa. Verottomaksi telepalvelun myynniksi ulkomaille katsotaan vain televerkon käyttö saapuvas-sa ja läpikulkuliikenteessä.

1 a §

Telepalvelun myyntinä pidetään puhelin-, lennätin-, datasiirto- ja muun sellaisen palvelun sekä muun teletoimintaan kuuluvan palvelun suorittamista korvausta vastaan. Telepalvelun myyntinä ei pidetä yleisradiolähetystoiminnan harjoittamista.

3 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden myynti ja maahantuonti:

e) ilma-alukset sekä sellaiset vesialukset, joiden rungon suurin pituus on vähintään 10 metriä, lukuun ottamatta aluksia, jotka ovat rakenteeltaan pääasiallisesti huvi- tai urheilukäyttöön tarkoitettuja;

6 §

Velvollinen suorittamaan veroa on se, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua liiketoimintaa. Muun telepalvelun kuin datasiirtopalvelun myynnistä on velvollinen suorittamaan veroa kuitenkin vain posti- ja telelaitos sekä muu, joka luvan nojalla harjoittaa teletoimintaa. Posti- ja telelaitos on verovelvollinen myös teletoiminnan

yhteydessä harjoittamastaan tavaran myynnistä, vuokrauksesta ja valmistustyöstä sekä 1 §:n 3 momentissa tarkoitetuista tavaraan kohdistuvista työsuorituksista.

9 §

Valtio ja sen laitokset eivät 6 §:ssä mainituin poikkeuksin ole verovelvollisia. Asetuksella säädetään verovelvolliseksi sellainen liikeperiaatteiden mukaisesti hoidettava valtion laitos, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Suomen Pankki on verovelvollinen jalometallin maahan-tuonnin ja myynnin osalta.

13 §

Verovelvollisen on suoritettava veroa:

a) tavaran ja telepalvelun myynnistä; sekä

14 a §

Verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan katsotaan teletoiminnassaan hankkivan käytettäväksi myyntitarkoitukseen televerkkoon liitettävän puhelimen, vaihteen tai muun telepäätelaitteen sekä puhelinluettelon tai muun tavaran taikka verollisen telepalvelun, jos tavara tai telepalvelu tulee teletoiminnan yhteydessä luovutettavaksi asiakkaan käyttöön sellaisenaan tai välittömästi kulutettavaksi teletoiminnan yhteydessä.

17 §

Myynnin verotusarvoa laskettaessa sen perusteena pidetään tavaran tai telepalvelun myyntihintaa, vuokramaksua ja työsuorituksen korvausta, veroa vastaava lisä mukaan luettuna ja, kun tavara otetaan käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, tavaran ostohintaa tai, jos tavaran käypä myyntihinta on tätä pienempi, viimeksi mainittua hintaa tahi, jos kysymyksessä on verovelvollisen valmistama tavara, 80 prosenttia tavaran käyvästä myyntihinnasta. Milloin verovelvollinen, joka harjoittaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua tarjoilua, ottaa valmistamansa aterian käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, myynnin verotusarvona pidetään kuitenkin sen ennakonpidätystä varten vahvistettua ravintoedun raha-arvoa.

Myynnin verotusarvoa laskettaessa verovelvollinen saa vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun tai verollisena itse maahantuodun tavaran ostohinnan. Sen lisäksi saa verollisen telepalvelutoiminnan

harjoittaja vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun telepalvelun ostohinnan.

17 a §

Telepalvelusta perittävänä korvauksena pidetään myös sellaista verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan omaan televerkkoon kohdistuvasta työsuorituksesta perittävää korvausta, asennus- tai huoltopalkkiota, perusmaksua, luettelo-tekstimaksua tai muuta korvausta, joka tässä toiminnassa peritään varsinaisesta telepalvelumaksusta erillisenä eränä. Korvaukseksi telepalvelusta ei katsota osake- tai osuuspääomana ja muuna pääomansijoituksena saatuja erii eikä perittyjä liittymismaksuja, jotka palautetaan suorittajalle tai joilla saadut edut suorittajalla on oikeus siirtää kolmannelle henkilölle.

21 §

Vero lasketaan kalenterikuukausittain:

a) niiden laskutus- tai muiden veloitusmäärien perusteella, joilla verovelvollinen on ostajaa tai asiakasta toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta kuukauden aikana veloittanut, tai, jollei laskutusta tai muuta veloitusta käytetä, verovelvolliselle toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta kuukauden aikana kertyneiden myyntihintojen, vuokramaksujen ja työsuoritusten korvausten perusteella;

22 §

Edellä 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetty vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta veloitettu, sekä 19 §:ssä säädetty vähennys siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana ostohyvitys, ylimäämpalautus tai vuosi-, vaihto- tahi käteisalennus on annettu taikka luottotappio on syntynyt. Maahantuodun tavaran osalta saadaan 17 §:n 2 momentissa tai 18 §:ssä säädetty vähennys tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana tavara on tullattu.

55 b §

Jos suoritettavaksi edellä tässä luvussa säädettyin tavoin vahvistetun veron määrä vähennettynä palautettavaksi ehkä vahvistettujen verojen määrällä on kalenterivuodelta enintään 3 000 markkaa, suoritettu vero maksetaan takaisin vero-

velvolliselle luonnolliselle henkilölle. Jos kalenterivuodelta edellä mainituin tavoin lasketun veron määrä on yli 3 000 markkaa, mutta enintään 4 940 markkaa, verosta maksetaan takaisin määrä, joka saadaan, kun 5 000 markasta vähennetään laskettu vero ja näin saatu erotus kerrotaan luvulla 1,5.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988.

Lakia sovelletaan, milloin telepalvelu on suoritettu, myyty tavara on toimitettu, tavara on otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen tai luovutettu tullivalvonnasta lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen taikka jos vuokramaksu on veloitettu lain voimaantulopäivältä tai sen jälkeen. Jos tavaran toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen on lain voimaantullessa kesken, sovelletaan tätä lakia vain niihin

tavaroihin, jotka toimitetaan asennuspaikalle tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, sekä työsuorituksen siihen osaan, joka tapahtuu mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

Sen estämättä, mitä liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 1986 annetun lain (962/86) voimaantulosäännöksen 3 momentissa on säädetty, verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan ei ole suoritettava veroa joulukuun 31 päivän 1987 päättyessä hallussaan olevista myyntitarkoitukseen käytettäväksi hankituista tavaroista, niin kuin ne olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen eikä laadittava tätä varten inventointiluetteloja. Verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan, jolla joulukuun 31 päivän 1987 päättyessä on tavaran toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, ei myöskään ole laadittava inventointiluetteloja.

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 1987

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Erkki Liikanen*

Laki

liikevaihtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain (532/63) 1 §:n 1 ja 4 momentti, 3 §:n 1 momentin e kohta, 6 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentin a kohta, 17 §:n 1 ja 2 momentti, 21 §:n 1 momentin a kohta, 22 §:n 1 momentti ja 55 b §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentin e kohta 25 päivänä marraskuuta 1977 annetussa laissa (841/77), 9 §:n 1 momentti 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1064/74) sekä 13 §:n 1 momentin a kohta, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1 momentin a kohta ja 22 §:n 1 momentti 9 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (608/76), 17 §:n 1 momentti 8 päivänä kesäkuuta 1979 annetussa laissa (523/79) ja 55 b § 16 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (6/87), sekä *lisätään* lakiin uusi 1 a, 14 a ja 17 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

Tavarán mynnistá, joka tapahtuu liiketoiminnan muodossa, ja maahantuonnista on suoritettava valtiolle liikevaihtoveroa sen mukaan kuin tásá laissa säädetään.

Tavarán mynnistá ulkomaille ei suoriteta veroa.

Ehdotus

1 §

Valtiolle on suoritettava liikevaihtoveroa tavarán ja telepalvelun mynnistá, joka tapahtuu liiketoiminnan muodossa, sekä tavarán maahantuonnista sen mukaan kuin tásá laissa säädetään.

Tavarán mynnistá ulkomaille ei suoriteta veroa. Verottomaksi telepalvelun mynniksi ulkomaille katsotaan vain televerkon käyttö saapuvassa ja läpikulkuliikenteessä.

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

1 §

Valtiolle on suoritettava liikevaihtoveroa tavarán ja telepalvelun mynnistá, joka tapahtuu liiketoiminnan muodossa, sekä tavarán maahantuonnista sen mukaan kuin tásá laissa säädetään.

Tavarán mynnistá ulkomaille ei suoriteta veroa. Verottomaksi telepalvelun mynniksi ulkomaille katsotaan vain televerkon käyttö saapuvassa ja läpikulkuliikenteessä.

1 a §

Telepalvelun myyntinä pidetään puhelin-, lennätin-, datasiirto- ja muun sellaisen palvelun sekä muun teletoimintaan kuuluvan palvelun suorittamista korvausta vastaan. Telepalvelun myyntinä ei pidetä yleisradiolähetystoiminnan harjoittamista.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

1 a §

Telepalvelun myyntinä pidetään puhelin-, lennätin-, datasiirto- ja muun sellaisen palvelun sekä muun teletoimintaan kuuluvan palvelun suorittamista korvausta vastaan. Telepalvelun myyntinä ei pidetä yleisradiolähetystoiminnan harjoittamista ja yleisradio-ohjelman siirtoa.

3 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden myynti ja maahantuonti:

e) ilma-alukset, lukuun ottamatta sellaisia moottorilentokoneita, joiden suurin sallittu lentopaino on enintään 1 600 kg, sekä sellaiset vesialukset, joiden rungon suurin pituus on vähintään 10 metriä, lukuun ottamatta aluksia, jotka ovat rakenteeltaan pääasiallisesti hui- tai urheilukäyttöön tarkoitettuja;

e) ilma-alukset sekä sellaiset vesialukset, joiden rungon suurin pituus on vähintään 10 metriä, lukuun ottamatta aluksia, jotka ovat rakenteeltaan pääasiallisesti hui- tai urheilukäyttöön tarkoitettuja;

6 §.

Velvollinen suorittamaan veroa tavarann myynnistä on se, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua liiketoimintaa.

6 §

Velvollinen suorittamaan veroa on se, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua liiketoimintaa. Muun telepalvelun kuin datasiirtopalvelun myynnistä on velvollinen suorittamaan veroa kuitenkin vain posti- ja telelaitos sekä muu, joka luvan nojalla harjoittaa teletoimintaa. Posti- ja telelaitos on verovelvollinen myös teletoiminnan yhteydessä harjoittamastaan tavarann myynnistä, vuokrauksesta ja valmistustyöstä sekä 1 §:n 3 momentissa tarkoitetuista tavaraan kohdistuvista työsuorituksista.

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

6 §

Velvollinen suorittamaan veroa on se, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua liiketoimintaa. Muun telepalvelun kuin datasiirtopalvelun myynnistä on velvollinen suorittamaan veroa kuitenkin vain posti- ja telelaitos sekä muu, joka toimiluvan nojalla harjoittaa teletoimintaa (telelaitos). Posti- ja telelaitos on verovelvollinen myös teletoimensa yhteydessä harjoittamastaan tavarann myynnistä, vuokrauksesta ja valmistustyöstä sekä 1 §:n 3 momentissa tarkoitetuista tavaraan kohdistuvista työsuorituksista.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

Valtio ja sen laitokset eivät ole verovelvollisia. Asetuksella säädetään verovelvolliseksi sellainen liikeperiaatteiden mukaisesti hoidettava valtion laitos, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Suomen Pankki ja Postipankki ovat verovelvollisia jalometallin maahantuonnin ja myynnin osalta.

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

9 §

Valtio ja sen laitokset eivät 6 §:ssä mainituin poikkeuksin ole verovelvollisia. Asetuksella säädetään verovelvolliseksi sellainen liikeperiaatteiden mukaisesti hoidettava valtion laitos, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Suomen Pankki ja Postipankki ovat verovelvollisia jalometallin maahantuonnin ja myynnin osalta.

13 §

Verovelvollisen on suoritettava veroa:

a) tavarán myynnistä; sekä

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

13 §

Verovelvollisen on suoritettava veroa:

a) tavarán ja telepalvelun myynnistä; sekä

9 §

Valtio ja sen laitokset eivät 6 §:ssä mainituin poikkeuksin ole verovelvollisia. Asetuksella säädetään verovelvolliseksi sellainen liikeperiaatteiden mukaisesti hoidettava valtion laitos, joka harjoittaa 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Suomen Pankki on verovelvollinen jalometallin maahantuonnin ja myynnin osalta.

13 §

Verovelvollisen on suoritettava veroa:

a) tavarán ja telepalvelun myynnistä; sekä

14 a §

Verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan katsotaan teletoinnassaan hankkivan käytettäväksi myyntitarkoitukseen televerkkoon liitettävän puhelimen, vaihteen tai muun telepäätelaitteen sekä puhelinluettelon tai muun tavarán taikka verollisen telepalvelun, jos tavara tai telepalvelu tulee teletoinnin yhteydessä luovutettavaksi asiakkaan käyttöön sellaisenaan tai välittömästi kulutettavaksi teletoinnin yhteydessä.

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

14 a §

Telelaitoksen ja muun verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan katsotaan teletoinnassaan hankkivan käytettäväksi myyntitarkoituk-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

seen televerkkoon liitettävän puhelin*koneen*, vaihteen tai muun *tilaajapää*telaitteen sekä puhe-
linluettelon tai muun tavaran taikka verollisen
telepalvelun, jos tavara tai telepalvelu tulee tele-
toiminnan yhteydessä luovutettavaksi asiakkaan
käyttöön sellaisenaan tai välittömästi kulutetta-
vaksi teletoiminnan yhteydessä.

17 §

Myyntin verotusarvoa laskettaessa sen perus-
teena pidetään tavaran myyntihintaa, vuokra-
maksua ja työsuorituksen korvausta, veroa vastaa-
va lisä mukaan luettuna ja, kun tavara otetaan
käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen,
tavaran ostohintaa tai, jos tavaran käypä myynti-
hintä on tätä pienempi, viimeksi mainittua hin-
taa tahi, jos kysymyksessä on verovelvollisen val-
mistama tavara, 80 sadasosaa tavaran käyvästä
myyntihinnasta. Milloin verovelvollinen, joka
harjoittaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua tarjoi-
lua, ottaa valmistamansa aterian käytettäväksi
muuhun kuin myyntitarkoitukseen, myyntin ve-
rotusarvona pidetään kuitenkin sen ennakonpi-
dätystä varten vahvistettua ravintoedun raha-
arvoa.

Myyntin verotusarvoa laskettaessa verovelvolli-
nen saa vähentää myyntitarkoitukseen käytettä-
vän, verovelvolliselta verollisena hankitun tai ve-
rollisena itse maahantuodun tavaran ostohinnan.

17 §

Myyntin verotusarvoa laskettaessa sen perus-
teena pidetään tavaran *tai telepalvelun* myynti-
hintaa, vuokramaksua ja työsuorituksen korvaus-
ta, veroa vastaava lisä mukaan luettuna ja, kun
tavara otetaan käytettäväksi muuhun kuin myyn-
titarkoitukseen, tavaran ostohintaa tai, jos tava-
ran käypä myyntihinta on tätä pienempi, viimek-
si mainittua hintaa tahi, jos kysymyksessä on
verovelvollisen valmistama tavara, 80 *prosenttia*
tavaran käyvästä myyntihinnasta. Milloin verovel-
vollinen, joka harjoittaa 1 §:n 2 momentissa
tarkoitettua tarjoilua, ottaa valmistamansa ate-
rian käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoituk-
seen, myyntin verotusarvona pidetään kuitenkin
sen ennakonpidätystä varten vahvistettua ravinto-
edun raha-arvoa.

Myyntin verotusarvoa laskettaessa verovelvolli-
nen saa vähentää myyntitarkoitukseen käytettä-
vän, verovelvolliselta verollisena hankitun tai ve-
rollisena itse maahantuodun tavaran ostohinnan.
Sen lisäksi saa verollisen telepalvelutoiminnan
harjoittaja vähentää myyntitarkoitukseen käytet-
tävän, verovelvolliselta verollisena hankitun tele-
palvelun ostohinnan.

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

17 §

Myyntin verotusarvoa laskettaessa sen perus-
teena pidetään tavaran tai telepalvelun myynti-
hintaa, vuokramaksua ja työsuorituksen korvaus-
ta, veroa vastaava lisä mukaan luettuna ja, kun
tavara otetaan käytettäväksi muuhun kuin myyn-
titarkoitukseen, tavaran ostohintaa tai, jos tava-
ran käypä myyntihinta on tätä pienempi, viimek-
si mainittua hintaa tahi, jos kysymyksessä on
verovelvollisen valmistama tavara, 80 prosenttia
tavaran käyvästä myyntihinnasta. Milloin verovel-
vollinen, joka harjoittaa 1 §:n 2 momentissa
tarkoitettua tarjoilua, ottaa valmistamansa ate-
rian käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoituk-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

seen, myynnin verotusarvona pidetään kuitenkin sen ennakonpidätystä varten vahvistettua ravintoedun raha-arvoa.

Myynnin verotusarvoa laskettaessa verovelvollinen saa vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun tai verollisena itse maahantuodun tavaran ostohinnan. Sen lisäksi saa *telelaitos ja muu* verollisen telepalvelutoiminnan harjoittaja vähentää myyntitarkoitukseen käytettävän, verovelvolliselta verollisena hankitun telepalvelun ostohinnan.

17 a §

Telepalvelusta perittävänä korvauksena pidetään myös sellaista verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan omaan televerkkoon kohdistuvasta työsuorituksesta perittävää korvausta, asennus- tai huoltopalkkiota, perusmaksua, luettelotekstimaksua tai muuta korvausta, joka tässä toiminnassa peritään varsinaisesta telepalvelumaksusta erillisenä eränä. Korvaukseksi telepalvelusta ei katsota osake- tai osuuspääomana ja muuna pääomansijoituksena saatuja eriä eikä perittyjä liittymismaksuja, jotka palautetaan suorittajalle tai joilla saadut edut suorittajalla on oikeus siirtää kolmannelle henkilölle.

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

17 a §

Telepalvelusta perittävänä korvauksena pidetään myös sellaista *telelaitoksen tai muun* verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan omaan televerkkoon kohdistuvasta työsuorituksesta perittävää korvausta, asennus- tai huoltopalkkiota, perusmaksua, luettelotekstimaksua tai muuta korvausta, joka tässä toiminnassa peritään varsinaisesta telepalvelumaksusta erillisenä eränä. Korvaukseksi telepalvelusta ei katsota osake- tai osuuspääomana ja muuna pääomansijoituksena saatuja eriä eikä perittyjä liittymismaksuja, jotka palautetaan suorittajalle tai joilla saadut edut suorittajalla on oikeus siirtää kolmannelle henkilölle.

21 §.

Vero lasketaan kalenterikuukausittain:
a) niiden laskutus- tai muiden veloitusmäärien

21 §

Vero lasketaan kalenterikuukausittain:
a) niiden laskutus- tai muiden veloitusmäärien

Voimassa oleva laki

perusteella, joilla verovelvollinen on ostajaa tai asiakasta toimitetusta tavarasta kuukauden aikana veloittanut, tai, jollei laskutusta tai muuta veloitusta käytetä, verovelvolliselle toimitetusta tavarasta kuukauden aikana kertyneiden myyntihintojen, vuokramaksujen ja työsuoritusten korvausten perusteella;

Ehdotus

perusteella, joilla verovelvollinen on ostajaa tai asiakasta toimitetusta tavarasta *tai telepalvelusta* kuukauden aikana veloittanut, tai, jollei laskutusta tai muuta veloitusta käytetä, verovelvolliselle toimitetusta tavarasta *tai telepalvelusta* kuukauden aikana kertyneiden myyntihintojen, vuokramaksujen ja työsuoritusten korvausten perusteella;

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

21 §

Vero lasketaan kalenterikuukausittain:

a) niiden laskutus- tai muiden veloitusmäärien perusteella, joilla verovelvollinen on ostajaa tai asiakasta toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta kuukauden aikana veloittanut, tai, jollei laskutusta tai muuta veloitusta käytetä, verovelvolliselle toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta kuukauden aikana kertyneiden myyntihintojen, vuokramaksujen ja työsuoritusten korvausten perusteella;

22 §

Edellä 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädettyt vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitetusta tavarasta veloitettu, sekä 19 §:ssä säädetty vähennys siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana ostohyvitys, ylijäämäpalautus tai vuosi-, vaihto- tai käteisalennus on annettu taikka luottotappio on syntynyt. Maahantuodun tavarana osalta saadaan 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetty vähennys tehdä siltä kalenterikuukaudelta, minkä aikana tavara on tullattu.

22 §

Edellä 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädettyt vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitetusta tavarasta *tai telepalvelusta* veloitettu, sekä 19 §:ssä säädetty vähennys siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana ostohyvitys, ylijäämäpalautus tai vuosi-, vaihto- tai käteisalennus on annettu taikka luottotappio on syntynyt. Maahantuodun tavarana osalta saadaan 17 §:n 2 momentissa *tai* 18 §:ssä säädetty vähennys tehdä siltä kalenterikuukaudelta, *jonka* aikana tavara on tullattu.

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

22 §

Edellä 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädettyt vähennykset saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on toimitetusta tavarasta tai telepalvelusta veloitettu, sekä 19 §:ssä säädetty vähennys siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana ostohyvitys, ylijäämäpalautus tai vuosi-, vaihto- tai käteisalennus on annettu taikka luottotappio on syntynyt. Maahantuodun tavarana osalta saadaan 17 §:n 2

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

momentissa tai 18 §:ssä säädetty vähennys tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana tavara on tullattu.

— — — — —

55 b §

Jos suoritettavaksi edellä tässä luvussa säädettyin tavoin vahvistetun veron määrä vähennettynä palautettavaksi ehkä vahvistettujen verojen määrällä on kalenterivuodelta enintään 2 000 markkaa, suoritettu vero maksetaan takaisin verovelvolliselle luonnolliselle henkilölle. Jos kalenterivuodelta edellä mainituin tavoin lasketun veron määrä on yli 2 000 markkaa, mutta enintään 3 273 markkaa, verosta maksetaan takaisin määrä, joka saadaan, kun 3 333 markasta vähennetään laskettu vero ja näin saatu erotus kerrotaan luvulla 1,5.

(Väliaikaisesti voimassa oleva laki 962/86)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987 ja sitä sovelletaan telepalveluun, joka on tehty vuoden 1987 aikana.

Lakia sovelletaan myös, milloin myyty tavara on toimitettu tai tavara on otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen vuoden 1987 aikana taikka jos vuokramaksu on veloitettu vuoteen 1987 kuuluvalta ajalta. Jos tavarantoimittaminen tai työsuorituksen tekeminen on joulukuun 31 päivän 1987 päättyessä kesken, sovelletaan tätä lakia vain niihin tavaroihin, jotka toimitetaan asennuspaikalle vuoden 1987 aikana, sekä työsuorituksen siihen osaan, joka tapahtuu vuoden 1987 aikana.

Verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan, jolla on vuoden 1987 päättyessä hallussaan myyntitarkoitukseen käytettäväksi hankittuja tavaroita, on suoritettava veroa niin kuin tavara olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen vuoden 1987 joulukuun aikana. Verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan on tämän veron laskemista varten laadittava inventointiluettelo hallussaan olevista edellä mainituista tavaroista ja niiden määristä. Niin ikään verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan, jolla vuoden 1987 päättyessä on tavarantoimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, on laadittava inventointiluettelo vuoden 1987 loppuun mennessä asennuspaikalle toimitetuista tavaroista tai teh-

55 b §

Jos suoritettavaksi edellä tässä luvussa säädettyin tavoin vahvistetun veron määrä vähennettynä palautettavaksi ehkä vahvistettujen verojen määrällä on kalenterivuodelta enintään 3 000 markkaa, suoritettu vero maksetaan takaisin verovelvolliselle luonnolliselle henkilölle. Jos kalenterivuodelta edellä mainituin tavoin lasketun veron määrä on yli 3 000 markkaa, mutta enintään 4 940 markkaa, verosta maksetaan takaisin määrä, joka saadaan, kun 5 000 markasta vähennetään laskettu vero ja näin saatu erotus kerrotaan luvulla 1,5.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988.

Lakia sovelletaan, milloin telepalvelu on suoritettu, myyty tavara on toimitettu, tavara on otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen tai luovutettu tullivalvonnasta lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen taikka jos vuokramaksu on veloitettu lain voimaantulopäivältä tai sen jälkeen. Jos tavarantoimittaminen tai työsuorituksen tekeminen on lain voimaantullessa kesken, sovelletaan tätä lakia vain niihin tavaroihin, jotka toimitetaan asennuspaikalle tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, sekä työsuorituksen siihen osaan, joka tapahtuu mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

dyistä töistä. Inventointiluettelo on inventoinnin suorittajan ja verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan allekirjoitettava. Luettelo on säilytettävä liikevaihtoveroviranomaisten toimittamaa tarkastusta varten.

Sen estämättä, mitä liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta 22 päivänä marraskuuta 1985 annetun lain (879/85) ja liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta 11 päivänä heinäkuuta 1986 annetun lain (549/86) voimaantulosäännöksen 3 momentissa on säädetty, verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan ei ole suoritettava veroa joulukuun 31 päivän 1986 päättyessä hallussaan olevista myyntitarkoitukseen käytettäväksi hankituista tavaroista, niin kuin ne olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen eikä laadittava tätä varten inventointiluettelo. Verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan, jolla joulukuun 31 päivän 1986 päättyessä on tavarantoimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, ei myöskään ole laadittava inventointiluettelo.

Sen estämättä, mitä liikevaihtoverolain väliaikaisesta muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 1986 annetun lain (962/86) voimaantulosäännöksen 3 momentissa on säädetty, verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan ei ole suoritettava veroa joulukuun 31 päivän 1987 päättyessä hallussaan olevista myyntitarkoitukseen käytettäväksi hankituista tavaroista, niin kuin ne olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen eikä laadittava tätä varten inventointiluettelo. Verollisen telepalvelutoiminnan harjoittajan, jolla joulukuun 31 päivän 1987 päättyessä on tavarantoimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, ei myöskään ole laadittava inventointiluettelo.

Asetus

liikevaihtoveroasetuksen 1 §:n muuttamisesta

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoveroasetuksen (571/63) 1 §:n 2 kohta, sellaisena kuin se on väliaikaisesti muutettuna 6 päivänä maaliskuuta 1987 annetulla asetuksella (241/87), näin kuuluvaksi:

1 §

Liikevaihtoverolaissa tarkoitettuna liiketoimintana ei pidetä:

— — — — —
2) vesijohtolaitoksen harjoittamaa, sen omaan verkostoon kuuluvan mittarin tai muun siihen verrattavan tavarän vuokrausta eikä muutos-, puhdistus-, korjaus-, kunnostamis- taikka asentamistyötä; eikä
— — — — —

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1988.

Tätä asetusta sovelletaan, jos vuokramaksu on veloitettu asetuksen voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tai jos muutos-, puhdistus-, korjaus-, kunnostamis- taikka asentamistyö on tehty mainittuna päivänä tai sen jälkeen. Jos tavarän toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen on asetuksen voimaan tullessa kesken, sovelletaan

tätä asetusta vain niihin tavaroihin, jotka toimitetaan asennuspaikalle asetuksen voimaantulopäivänä tai sen jälkeen sekä työsuorituksen siihen osaan, joka tapahtuu mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

Sen estämättä, mitä liikevaihtoveroasetuksen 1 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 6 päivänä maaliskuuta 1987 annetun asetuksen (241/87) voimaantulosäännöksen 3 momentissa on säädetty, telelaitoksen ei ole suoritettava veroa joulukuun 31 päivän 1987 päättyessä hallussaan olevista myyntitarkoitukseen käytettäväksi hankituista tavaroista, niin kuin ne olisi otettu käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen eikä laadittava tätä varten inventointiluetteloa. Telelaitoksen, jolla joulukuun 31 päivän 1987 päättyessä on tavarän toimittaminen tai työsuorituksen tekeminen kesken, ei myöskään ole laadittava inventointiluetteloa.

